Ч. 98. Пятниця 15 (2) мая 1908. Рік XVIII.

Виходить у Львові що дня (крім неділь і гр. кат. сьвят) о 5-ій годині по полудни.

Редакция і Адміністрация: улиця Чарнецкого ч. 12.

Письма приймають ся лиш франковані.

Рукописи звертають ся лиш на окреме жадане і за зложенем оплати почтової.

Рекламациї незапечатані вільні від оплати почтової.

НАРОДНА ЧАСОПИСЬ

Додаток до „Ґазети Львівскої".

Передплата у Львові в аґенциї дневників пасаж Гавсмана ч. 9 і в ц. к. Старостах на провинциї:

на цілий рік К 4·80
на пів року „ 2·40
на чверть року „ 1·20
місячно . . . „ —·40
Поодиноке число 2 с.

З почтовою пересилкою:

на цілий рік К 10·80
на пів року „ 5·40
на чверть року „ 2·70
місячно . . . „ —·90
Поодиноке число 6 с.

Вісти політичні.

З палати послів. — Парляментарні комисиї. — До росийско-турецких відносин. — Справа африканьска. — Справа мароккaньска.

На вчерашнім засїданю палати послів по відчитаню внесень і інтерпеляций приступлено до дальшої дискусиї над наглячим внесенем о підвисшеню континґенту рекрутів кравої оборони. П. міністер кравої оборони ґен. Ґеорґі заявив, що войсковий заряд сьвідомий того, як великі жертви накладає войсковий обовязок на ціле населене. Також сьвідомий того, що ті великі жертви накладають великі обовязки на войсковий заряд. Длятого вповні узнає, що парлямент в першім ряді домагає ся з цілим притиском відповідного поведеня з вояками. Не дасть ся заперечити, що провини в тім напрямі стали рідші, а п. міністер надїє ся, що настане ще більша поправа. Однако з другої сторони п. міністер мусить перестерегти перед пересадою що до загального оцінюваня відносин у войску. Бесїдник обговорював відтак подрібно поодинокі жалоби і відносини до Угорщини. Дальше говорив про уділюване відпусток і полекш тим воякам, котрі удержують родини. Підносить, що в р. 1907 около 40% дотичних просьб увзглядненo, а лише недостаточний континґент спричинив, що процент той зменшив ся. Однако в справі удогіднень на будуче будуть увзглядновані всякі желаня, можливі до виповненя. — По п. міністрі промавляв ческий социялїст пос. Поспішіль і на тім перервано загальну дискусию. По промовах ґенеральних бесїдників пос. Вінарского против і пос. Аксмана за і по фактичних спростованях приступила палата до голосованя і 280 голосами против 136 приймила наглячість внесеня. Відтак приступлено до першого читаня закона о континґентї і по промовах пп. Клїчки і Горского закрито засїдане. Слїдуюче відбуде ся в пятницю перед полуднем.

Палата панів постановила не відкидати предложень що до міністерства робіт, але висловити своє становище резолюцию, щоби гірничі справи не належали до того міністерства, але до міністерства торговлї а промислові школи до міністерства просьвіти. Таким способом в обсязї міністерства робіт остали би лише справи технїчні. Резолюция домагає ся, щоби міністерству робіт приділено також водні дороги, реґуляцию рік, будову пристаний і т. п., котрі належали в части до міністерства внутрішних справ, в части до міністерства торговлї. Таким способом нове міністерство стало би виключно міністерством технїчним.

Суспільно-політична комисия постановила візвати правительство, аби приготовлений вже проект закона в справі обезпеченя робітників на старість і на случай неспосібности до праці предложило безпосередно палатї і щоби загально виявлене бажане що до обезпеченя ремісників і селян на старість і в случаю неспосібности до працї безпроволочно взяло під розвагу та предложило палатї в видї закона. — На засїданю комисиї елементарних нещасть пос. Штайн реферував о внесених в справі запомоги наглячих внесенях. По довшій дискусиї принято внесеня: Поручає ся правительству, аби предложило палатї послів проект закона в справі заведеня примусового обезпеченя від огню а іменно після країв. — Взиває ся правительство, аби як найскорше предложило палатї справоздане в справі істнуючих в краях приватних і публичних заведень обезпечень від огню, граду, нещастних случаїв, на житє з поданем справозданя з дїяльности за послідних 10 лїт.

24)

Артисти і їх штука.

Образки із сучасної і давнїйшої культури.

Після Де Во, Остена і др.

написав К. В.

(Дальше).

Пять лїт був Кобельков в науцї у сьвященика, аж заїхав до Тобольска директор менажериї Берґ а довідавшись случайно про хлопця, підняв ся обвозити єго по сьвітї. В 1874 р. заїхав Кобельков перший раз до Відня і тут показував ся в Пратері в т. зв. буді Августа Шаафа. Тут мали ми нагоду бачити того одинокого в своїм родї недородка.

Кобельков, убраний в синий гузарский кабат з жовтими шнурами але без рукавів, бо тих єму не було потреба, і в червоних коротеньких штанах втятих по сам крок, сидів на низонькім підвисшеню за занавісою, від котрого сходив малий місток на землю. Скоро зійшла ся публика, занавіса розсувала ся а Кобельков стоячи на своїм підвисшеню, витав публику поклоном голови і сам представив ся, говорячи досить добре по нїмецки та розпочинав представлене. Підкидаючи собою, сходив по містку зі свого підвисшеня серед публики а розповівши коротко свою історию, давав ся насамперед оглядати. Був то чоловік добре відживлений, сильно і впрочім зовсїм правильно збудований з характеристичним лицем Великороса, але не мав анї рук анї ніг. Штани не дїлили ся на дві половицї, лиш кінчили ся як мішок підшитий в споді шкірою, бо на нїй сував ся він, вглядно скакав по земли. Лївої руки не мав таки зовсїм і она кінчила при самім плечи так, що кість виставала ще лиш якраз на стілько, що можна було пізнати, де у него лїва рука. З правого плеча виставав єму стіжковато закінчений і тїлом довкола вкритий тикоть, довгий може на 12 до 15 центиметрів. Тикоть той виставав єму з дїри, полишеної в сорочцї і кабатї якраз в тім місци, де мав би бути пришитий рукав, а в спілцї з губами заступав єму руки.

Тикотем і губами показував Кобельков такі штуки, що не можна їм було досить надивити ся. Мязи на тикоти і шкіра на них так були вправлені і такі на все вражливі, що в многих случаях заступали Кобелькови вповні руки. Кобельков казав н. пр. покласти собі на тикоть крейцар а відтак взяти назад. Що не напробовав ся неодин з видців взяти єго назад а таки не міг того зробити; крейцар держав ся мов би каруком приліплений до тїла. Кобельков показував відтак, як він то робить: мязи ловили крейцар знизу і з боків довкола так, що ніяк єго не пускали, хоч на перший погляд не було видко, щоби крейцар щось держало; треба аж було добре придивити ся, щоби добачити, що крейцар лежав на тикоти мов би в ямцї.

Кобельков показував, як він їсть і пє. На невеличкім столичку поставили перед него таріль з росолом і ложку сперту на таріль. Одним жвавим і зручним рухом вхопив він губами ложку, зачерпнув нею з тареля росолу і обернувши голову на право а рівночасно підсунувши тикоть на лїво, поклав ложку так зручно на тикоть, що з неї анї капля не виляла ся. Але тепер приходила більша штука: ложка на тикоти, мов би тягнена маґнетичною силою, зачинала обертати ся і наставила ся своїм, повним росолу кінцем просто до рота. Здавало ся, мов би то якась незидима сила обертала ложку, бо не видко було, що нею порушає, а то мязи під шкірою своїми дрібонькими рухами так єї обертали. Кобельков з'їв росіл, вхопив ложку знов губами і знов зачерпнув росолу та їв в той спосіб так само борзо і зручно як чоловік, що помагає собі рукою.

Коли Кобелькову схотїло ся пити, то він сам наливав собі води з карафки до склянки. На мірно високім столї, такім, щоби він міг досягнути, стояла карафка з водою а коло неї склянка. Кобельков нахиливши ся брав фляшку межи праве лице а згаданий тикоть, підкидав нею дрібку в гору і ловив опісля в той спосіб, щоби она трохи нахилила ся. Відтак нахиляв ся, наливав води з карафки до склянки, брав склянку в губи і так випивав воду з неї.

Показавши так всї свої „штуки", давав ся ще підносити, причім за першим разом робив ся так тяжким, що єго не можна було піднести. Наконець виписував всїм гостям на памятку їх імена на малих карточках. В тій цїли казав собі подержати карточку, взяв перо губами і вмачав в чорнило, поклав відтак на тикоть, підкинув ним так зручно, що зловив єго межи правий бік лиця а тикоть і писав в той спосіб, що рівночасно при помочи голови і тикотя порушав пером так само, як ми пальцями а письмо виходило так гарне і калїґрафічне, що неодин чоловік не написав би так і рукою.

В реґуляміновій комісиї предсідатель комісиї др. Фукс вказав на конечність зміни реґуляміну, над чим вивязала ся широка розправа, в котрій забирали слово майже всі члени. Більшість прихилила ся до внесеня Пернерсторфера і Редліха, щоби для внесеня п. Кіярого о помножене числа членів президиї установити референта, котрий мае як найскорше здати справу, а то не передсуджуе розгляду инших внесень, предложених комісиї. Справоздавцем внесеня п. Кіярого вибрано дра Штайнвендера, котрий мав ще того самого дня вечер предложити звіт.

В петербургских войскових кругах — як пишуть німецкі часописи — уважають війну з Туреччиною майже не минучою. Положене сучасне порівнюють там з тим, яке панувало перед японьско-российскою війною. Российскі власти докоряють Туреччині, що она пособляе революцийному рухови в Персиї, відохочуе Курдів до різні і таких відносин, які супротивляють ся российским інтересам і правам набутим в анґльо-российскім договорі. Наколи Туреччина не понехае своїх крамол в Персиї, то на погляд войскових кругів може дійти в найблизшім часі до оружної розправи.

Афґаньска справа була предметом запитаня зверненого в льондоньскім парляменті до правительства, а іменно вимагано поясненя в справі нападу Афґанців на границі Індиї і чи есть яка ріжниця поглядів що до Афґаністану між Росиею і Анґлією. На те питане відповів підсекретар до індийских справ виминаючо і візвав членів парляменту, щоби ему не задавали тепер таких питань, поки не буде міг сказати щось певного. Та відповідь сьвідчить, що Анґлиї не повело ся ще наклонити еміра Афґаністану, Габібулу, до признаня договору заключеного між Анґлією і Росиею перед 7 місяцями, котрий віддае в дійстности Афґаністан під опіку Анґлиї. Тому анґлійска суспільність затревожена тою непевностию. Однако спір з Афґанцями не викликуе між загалом в Льондоні тривоги, бо побиті ворохобники вернули до Афґаністану і не відважать ся так скоро до нового нападу. Границя Індиї добре обезпечена анґлійскими войсками.

Мулей Гафід, другий марокканьский султан, вислав до Берлина посольство з письмом до цісаря Вільгельма II. Цісар Вільгельм посольства доси не приймив і було оно вчера лише в міністерстві заграничних справ. На письмо Мулея Гафіда, в котрім заявляе, що тепер він есть дійстно паном цілого краю з виїмком побережних міст і просить, аби німецке правительство порозуміло ся з правительством француским і прочими правительствами підписаними на договорі в Альґесірас в тім напрямі, щоби войска і кораблі францускі відкликано і аби настав спокій, удiлено відповіди, що німецке міністерство заграничних справ не може переговорювати з Мулей Гафідом яко особою, котра не есть після міжнародного права признана султаном і що правительство стаpae ся удержати постанови договору в Альґесірас та бажае, аби в Марокку настав спокій і лад. Може то стати ся тоді, коли занехані там будуть внутрішні спори о пановане над Мароккком.

Новинки.

Львів, дня 14-го мая 1908.

— Краева Рада шкільна надала посади дійстних учителів в школах середних в Галичині між иншими слідуючим: 1) професорам і дійстним учителям: Алекс. Радецкому з I польск. ґімн. в Перемишли в V ґім. у Львові; дрови Ів. Раковскому з рускої ґімн. в Коломиї в рускій ґімн. у Львові; — 2) заступникам учителів: Мих. Посацкому в руск. ґімназиї в Коломиї; Юл. Чайківскому в руск. ґімн. в Станиславові; Олег. Целевичеви в руск. ґімназиї Перемишли; др. Адр. Копистяньскому в рускій ґімн. в Станиславові; Каз. Модичці в ґімн. в Теребовли, Йос. Заячківскому в ґімн. в Золочеві; А. Солецкому в реальній школі в Снятині; Теод. Примакови в руск. ґімн. в Коломиї: Ів. Авґустакови в реальній шк. в Снятині. — Краева Рада шкільна перенесла професорів і дійстних учителів: Онуфрия Ґецева в Бучача до польскої ґімн. в Коломиї, Никиф. Данища з Бучача до руск. ґімн. в Коломиї і Вол. Бирчака з ґімн. в Самборі до ґімназиї в Дрогобичи.

— Збиране грибів і ягід в лісах державних. П. Міністер Ебенгох, в окружнику до всїх дирекций лісів і домен державних розпорядив, щоби на будуче відпали належитости за позволене збираня всїлякого рода ягід і грибів в лїсах державних і щоби вже в літі сего року видавано безплатно ті лїценциї старшим людем і дітем до 12 літ, коли устно або письменно предложать просьбу і викажуть ся сьвідоцтвом убожества з дотичної громади.

— Про катастрофу на двірци в Рудках доносять ще: Доходженя виказали, що причиною катастрофи було хибне уставлене зворотниці. Зворотник, Ян Добржинецкий, каже рішучо, що зворотницю добре уставив. На кілька хвиль перед приїздом поїзду контролював его дижурний урядник п. Дроздовский і потвердив то в контрольній книжочці. Колиж той урядник звернув увагу Добржинецкого, що семафор неосьвітлений, побіг той то зробити, а тимчасом над'їхав поїзд. Добржинецкий каже, що в тім часі мусів хтось умисно переставити зворотницю, а кілька осіб мало зізнати, що виділи, як якийсь чоловік біг від зворотниці до сусідного ліса. В Рудках розповідають собі, що то якийсь робітник зробив умисно, щоби в той спосіб усунути Добржинецкого і дістати ся на его місце. Директор п. Рибіцкий засуспендував Добржинецкого на місци.

— Дрібні вісти. В полудневих сторонах воронїжскої ґуберниї в Росиї, де ще мешкають і Русини-Українці, відкрито обильні жерела нафти.— В полудневих сторонах удїльної держави Небраски в півн. Америці лютив ся оногди страшенний торнадо; згинуло 12 осіб, а богато есть покалічених — Президент палати послів др. Вайскірхнер відкинув наданий ему німецким цісарем ордер пруской корони III кл. і відослав его через міністерство справ заграничних назад, кажучи, що то за низький ордер для него. Обидив ся! Коли норвеский міністер Кнудзен не приняв ордера від анґлійского короля, то сказав бодай, що есть з засади противником всяких відзнак і ордерів. — На шкоду Сари Ротової при ул. Гусячій ч. 1 вкрали якісь злодії срібну заставу і всїлякі дорогоцінности та одяги загальної вартости 5000 К. Шкода була обезпечена на случай крадежі. — Пані Ольга Панат зrубила вчера на ул. Кароля Людвика полярес з 13 К. Може причиною того було нещасливе число 13.

— Самоубийства. Дня 10 с. м. підрізав собі горло ножем та попорізував жили на руках Алойсий Войтек, властитель реставрациї в Яблонові, печеніжиньского повіта. Прикликані лікарі сказали, що для самоубийника нема вже ратунку. Причиною самоубийства був розстрій нервовий. — Дня 4 с. м. відобрав собі житє в Лопушній, бобрецкого повіта, вистрілом з рушниці 20-лїтний Станислав Свобода, син тамошного побережника.

На тім кінчило ся представлене недородкаартиста, котрому природа з его каліцтвом дала рівночасно й обильне жерело доходу, бо хоч вступ платив ся лиш 10 кр., то все-таки бували дні, в котрих Кобельков заробляв 15 до 20 зр. В виду таких доходів не дивниця, що знайшла ся красавиця, котра віддала ся за Кобелькова. Була то сестра жінки властителя буди п. Шаафової. В рік по своїм приїзді до Відня Кобельков оженив ся з нею а вінчане відбуло ся в протестантскій церкві в Будапешті, де стало ся було сензациею дня та приспорило молодій парі не мало гроша. Із сего подружа було одинайцятеро дітий, з котрих кількоро померло а коли Кобельков по двайцять чотирох роках загостив знов до Відня, привіз з собою пятеро дітий, чотирох здорових і добре збудованих хлопців і одну дівчинку. В 25-лїтний ювилей свого подружа у Відни роздавав він вже своїм гостям не карточки з їх іменами, але свою фотоґрафію, представляючу его стоячого на столичку в кружку своєї родини.

Кобельков жие, здаесь, і до нині, лиш мабуть мусів десь зі взглядів родинних осісти на місци. Житє его було незвичайно правильне. Алькогольних напитків не уживав зовсїм; живив ся лиш молоком і мясом та пив чай, а споживав того всего три рази на день в значній скількости. Его маленьке ліжечко виглядало мов би колиска і піднимало ся на яких 40 центиметрі від землі. Він міг сам положити ся на ліжко без нічиєї помочи лиш треба ему було положити подушки досить високо. До виїзду мав малий візочок на трох колесах, подібний до тих, в котрих дітий возять; візок той був з переду заслонений, щоби Кобелькова ніхто не видів, а крім того мав поміст з чотирома ручками, при помочи котрого можна було Кобелькова здоймати або висаджувати на візок.

А тепер перейдім до иншого рода артистів.

Одним природа відбирае то, що було би їм конче потрібне і робить з них каліків, других надїляе над міру тим, без чого могли би дуже вигідно обійти ся. У Відни показуе ся тепер за гроші чоловік, котрий своїм артистичним іменем називае ся Лїонель, себ то по нашому „Львович" — чоловік, що ніби то подобае на льва, бо мае гриву як лев. Лїонель мае на собі золотом вишиваний костюм наколесників і виглядае вельми інтересно а той, що его показуе, розповідае, що Лїонель есть родом з Тифлїсу, мае тепер 16 літ, говорить трома мовами і об'їздив вже цілий сьвіт. Що до его гриви, то она як у двох львів. Ціла голова, ціле лице зарослі довгим білявим волосем; лиш там, де очи і де рот, видко ямки, а ніс порослий також довгим волосем сторчить мов горбик на лици — словом, дивлячи ся на того чоловіка, ледви ще можна здогадати ся, що під тим волосем крие ся якесь людске лице. Дотепно сказав хтось: „Кождому фризерови аж серце скаче з радости, коли дивить ся на того чоловіка: от до чого то доходить, коли хтось не стриже ся і не голить ся правильно!" „Але Лїонель рад з того дару природи, бо він не лиш приносить ему подив, але й гроші а ціла его штука в тім, що він від часу до часу розчісуе собі свою гриву гладонько, щоби ему волосе не лізло до очий і рота та продае гостям переписні листки зі своїм портретом по 10 сотиків.

Волохаті люди то не новина і они бувають всїлякі, після того, як у котрого розросте ся волосе. Тіло кождого чоловіка покрите дрібоньким і тоненьким волосем, а скоро оно в однім місци, там, де не повинно, або й на цілім тілі вибуяе сильнійше, то й маємо зараз волохатого чоловіка — волохатий дивогляд. Сіямска дівчина К р а о була ціла поросла коротким, чорним волосем; цілісеньке лице, плечі, груди, руки і ноги вкривав волос прилягаючий до тіла як н. пр. у коня. Славна свого часу Міс П а с т р а н а, Мехіканка з роду, мала також ціле лице покрите довгим волосем а єї дитинка, хлопятко, при котрого породі она в 1860 р. померла, була також ціла покрита волосем. Ціла якась баварска родина, котрої портрети знаходять ся на замку Амрас коло Інсбрука, була також волохата, а хоч один з тих волохатих оженив ся був з женщиною зовсім звичайною, то все-таки діти з неї були волохаті. В сімдесяти роках минувшого столїтя їздили по Европі два Росияни, з котрих один мав ціле лице подібно як теперішний Лїонель заросле довгим волосем, а другому було вже трохи лїпше видко з під волоса на лици і чолї, очи, ніс і губи. Може бути, що й теперішний Лїонель походить з якоїсь волохатої родини.

(Дальше буде).

Причиною самоубийства була довго треваюча хороба.

— **Нещасливі пригоди.** В домі ч. 100 при ул. Личаківскій бавила ся на сходах II поверха 11-лїтна дївчинка Емілія Гома, донька столяря і перехилила ся через бариєру так сильно, що впала на долину і потовкла ся тяжко та розбила собі голову. Поготівля ратункова подала дитинї першу поміч і лишила єї відтак в домашній опіцї. — В Рокитници ярославского повіта, 8-лїтна Антония Фабіян, донька тамошного господаря, переходячи по кладцї через потік, в котрім вода в наслїдок дощів дуже була прибула, упала у воду і утопила ся.

— **Арештоване небезпечного вломника.** З Черновець доносять: На поручене черновецкої дирекциї поліциї арештувала поліция в австрийскій Новоселици небезпечного вломника Кальмана Дресслєра, котрий має бути головним проводирем тої ватаги, до котрої належав Васїньский і всї єго спільники, що сидять тепер в арештї. Вже в часї, коли за ним шукали, він вломив ся до контори банкіра Мартенса і зрабував там 40.000 кор. Сими днями одержала черновецка поліция довірочне повідомлене, що Дресслєр перебуває на Українї, і повідомила о тім всї поліцийні експозитури. В Новоселици впав в очи чоловік, котрий представляв ся за американьского купця з анґлїйским прізвищем а що він з лиця був дуже подібний до опису в розісланих за ним стежних листах, то єго арештовано. При ревізиї знайдено при нїм 2000 долярів. Арештований „Американець" довго випирав ся всего, аж остаточно признав ся, що він Дресслєр і сказав, що лиш длятого прибрав фальшиве прізвище і роздобув собі фальшиві папери, щоби єго не арештовано. Здає ся, що Дресслєр і Васїньский та їх помічники допустили ся рабунку на Угорщинї в Надь Каролїй, де забрали гроші і цїнні папери на мілїон корон та що обрабували також уряди податкові в Чорткові і Калуши.

— **В Коломиї** відбуде ся дня 16 с. м. заходом тамошних руских товариства концерт в 47-мі роковини смерти Тараса Шевченка у великій сали Каси Ощадности, при ласкавій співучасти Вп. п. І. Біберовичевої, М. Бобанича, М. Волошина, О. Садовского і Т. Шухевича. Початок точно о год. 3·30 вечером. Білети продає „Народна Торговля" і склеп Взаїмної Помочи учителїв в „Народнім Домі". — Запрошеня вислано лиш тим Вп. Родимцям, котрі не мешкають в Коломиї.

— **В Самборі** є від вісьмох лїт бурса, що рік-річно дає приміщене до 50 ученикам з околиці за невеликою винагородою. Інституция ся придбала собі власну реальність, побудувала новий партеровий дім при помочи Добродїїв і затягненої позички, а задля недостачі більших средств материяльних не може приступити до будови головного будинку, та міститись мусить в донаймлених сусїдних домах, за котрі оплачує значні чинші. Плян на головний будинок лежить вже від року готовий, а годї приступити до будови, доки виділ не має бодай на стілько призбираних фондів, щоби міг заплатити підприємцеви першу рату. З огляду на велику потребу здвигнення нового будинку і значне число зголошуючих ся учеників звертаємо ся до П. Т. Добродїїв і громадян Самбірщини і сумежних повітів з покликом і прошенем о присилане датків на руки о. М. Ортиньского, катехита ц. к. семінариї учительскої в Самборі. — Від виділу „Шкільної Помочи" і бурси в Самборі, дня 10 мая 1908.

— **Огні.** Дня 7 с. м. о годинї пів до 1 в полудне вдарив грім в стодолу Якова Круплецкого в Галичи коло Підгаєць. Властитель стодоли, котрий якраз щось там робив, заглушений громом впав на землю і при тім зранив ся глубоко в праву сторону шиї. Стодола займила ся від грому і згоріла а шкода виносить около 800 кор. — В Бруснї новім, чесанівского повіта, вибух огонь в ночи з 30 цьвітня на 1 мая с. р. в домі Вольфа Вайсблюта і знищив крім дому Вайсблюта і єго движимостий загальної вартости 4000 кор. також і дім Олекси Космини вартости 1000 кор. і дім Михайла Менька вартости 500 кор. — В Ратї, равского повіта знищив огонь 25 цьвітня загороду Сруля Мілєра і єго сусїда Михайла Кульпи. Загальна шкода виносить 2100 кор. і була на 1100 кор. обезпечена. Прична огню незвістна.

† **Померли:** О. Емануіл Воробкевич, парох в Іспасї на Буковинї, син бл. п. Ізидора, звістного буковиньского поета, помер 10 с. м. в 45 р. житя. Був спершу сотрудником в Іспасї і Раранчу, відтак войсковим православним сьвящеником у Львові, катехитом народних шкіл і учительскої семінариї в Чернівцях, а вкінци став парохом в Іспасї. Покійник брав ся за молоду до віршованя а єго стишки появляли ся в давнїйших буковиньских календарях. Опісля писав проповіди в церк. ґазетї „Кандела". Будучи у Львові, видав Псалтихію і Історию черновецкої митрополії. В народних школах і приготовляючих курсах знаходить ся в ужитку єго учебник релїґії „Короткий Катехизис" (переклад). О. Емануіл розумів і поважав заслуги свого батька і по єго смерти зібрав і впорядкував розкинені єго рукописи. Ноти передав відтак „Станиславівскому Боянови" а поетичні твори др. О. Маковеєви, щоби заняли ся їх опубликованем. — О. Власїй Земяньский, парох костела сьв. Анни у Львові, помер дня 12 с. м. в 63-ім році житя а 34-ім сьвященьства. — Льонґін Церкевич, емерит. ревідент краєв. дирекциї скарбу, помер 13 с. м. в 68-ім р. житя. — Леопольд Гавзер, радник вис суду краєв., помер у Львові в 63-ім р. житя. — В Зарваници помер о. Станислав Кійовский, рим. кат. сотрудник при тамошній рускій церкві в 76-ім році житя.

Господарство, промисл і торговля.

Звіт

Товариства торговельно-промислового

„СОКІЛЬСКИЙ БАЗАР"

стоваришеня зареєстрованого з обмеженою порукою у Львові за місяць цьвітень:

Торг в місяци цьвітни був о 2203 К 60 с. більший від торгу в цьвітни минулого року. На збільшене торгу вплинула значно трафіка тютюну, стемплїв і марок, котру посїдаємо від 18 лютого 1908.

На вкладки вплинуло в цьвітни . . . . К 1205·10
Стан в 30 цьвітня 1908 . . К 13.588·08
На удїли вплинуло в цьвітни . . . . . . К 36·00
Стан удїлів в 30/4 1908 . . К 2.994·00
На фонд резервовий вплинуло в цьвітни . . . К 4·00
Стан фонду резерв. в 30/4 1908 К 164.00
Оборот касовий в цьвітни . . К 11.717·24

До Товариства приступили в цьвітни Вп. О. Бариляк, урядник ческого Банку з 1 удїлом і Т. Гриневич артист маляр з 2 удїлами.

На розвій нашого стоваришеня впливає по більшій части патриотизм нашої провінцициональної Публики, котра так підчас приїзду до Львова як і листовними замовленями збільшає з кождим місяцем торг в склепі.

Кромі того льокує значно свої ощадности в нашім Товаристві чим доказує своє довіре до солїдности нашої фірми, а нам додає охоти до енерґічнїйшої працї на орґанізацийній і торговельній ниві.

Членьскі удїли 25 К, вписове 2 К, процент від вкладок 5 прц. — Дирекция „Сокільского Базару" у Львові, ул. Руска ч. 20.

Телеґрами.

Краків 14 мая. Від вчера перебуває тут Маршалок краєвий ґр. Станислав Баденї і інформував ся о станї робіт реставрацийних на Вавели. Нинї вечером вертає до Львова.

Відень 14 мая. В палатї послів зголосили інтерпеляциї між иншими пос. Томшік, Дашиньский і Морачевский в справі перетяженя персоналу зелїзничого в Дембіци; пос. Король в справі поступованя деяких дирекций фінансових з нагоди підвисшення конґруи для католицких сьвящеників і в справі неувзглядненя руских сьвят в 4-ім п. уланів в Жовкві; пос. Бачиньский в справі виборів громадских в Бобулинцях і в справі заказу богородчаньского старости видавати паспорти для худоби в рускій мові; пос. Стефаник в справі поступованя жандармів в Снятинї супротив якоїсь дївчини; пос. Евг. Левицкий в справі надужить в богородчаньскім повітї.

Прага 14 мая. Нинї відбуло ся торжественне відкрите вистави, устроєної празкою палатою торговельною, Архікн. Франц Фердинандом. В торжестві тім взяли участь Архікнязь Кароль Франц Йосиф, намістник ґр. Куденгове, міністри Фідлер, Ґесманн, Прашек, Праде і другі достойники. Яко представителї львівскої палати торговельної явили ся президент Горовіц і секретар Стеслович.

Петербург 14 мая. Член воєнного суду бар. Остен-Сакен іменований головним воєнним прокуратором і начальником головної управи воєнних судів.

Петербург 14 мая. „Русск. Слово" засуджено на 1000 рублїв кари за подане фальшивих вістий в дописи з Вітебска.

Константинополь 14 мая. Після вістий які наспіли до патріярхату, арештовано в Монастири секретаря грецкої митрополії.

Курс львівский.

Дня 13-го мая 1908.	Платять К с	Жадають К с
I. Акциї за штуку.		
Банку гіпот. гал. по 200 зр. . . .	567·—	574·—
Банку гал. для торгов. по 200 зр.	100 —	105·—
Зелїз. Львів-Чернів.-Яси	562·—	568·—
Акциї фабр. Липиньского в Сяноку.	350·—	400·—
II. Листи заставні за 100 зр.		
Банку гіпот. 5% преміов.	110·30	111·—
Банку гіпот 4½%	99·30	100·—
4½% листи застав. Банку краєв.	100·10	100·80
4% листи застав. Банку краєв. .	94·70	95·40
Листи застав. Тов. кред. 4% . . .	97·50	—·—
„ „ 4% льос. в 41½ лїт.	97·50	—·—
„ „ 4% льос. в 56 лїт.	94·60	95·30
III. Облїґи за 100 зр.		
Пропінацийні гал.	97·80	98·50
Облїґи ком. Банку кр. 5% II. ем.	—·—	—·—
„ „ „ „ 4½% . .	100·—	100·70
Зелїз. льокаль. „ 4% по 200 кор.	94·10	95·80
Позичка краєв. з 1873 р. по 6%	—·—	—·—
„ „ 4% по 200 кор.	96·20	96·90
„ м. Львова 4% по 200 кор.	94·30	95·—
IV. Льоси.		
Міста Кракова	112·—	122·—
Австрийскі черв. хреста (Курс віденьский) . .	51·50	53·50
Угорскі черв. хреста (Курс віденьский) . .	27·50	29·50
Італїянь. черв. хр. 25 фр. (Курс віденьский) . .	—·—	—·—
Архік. Рудольфа 20 кор. (Курс віденьский) . .	68·—	72·—
Базиліка 10 кор. (Курс віденьский) . .	21·20	23·20
Joszif 4 кор. (Курс віденьский) . .	8·25	9·50
Сербскі табакові 10 фр. (Курс віденьский) . .	9·50	11·—
V. Монети.		
Дукат цїсарский	11·32	11·40
Рубель паперовий	2·51	2·53
100 марок нїмецких	117·40	118·10
Доляр американьский	4·80	5·—

За редакцию відповідає: **Адам Креховецкий**.

З друкарні В. Лозиньского, під зарядом І. Недопада. (Телефона ч. 527).